

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Aliquandiū constitēre Vngari fortiter praliantes: sed perucit instantia regis, vt effusa fuga, hosti terga obuerterēt: Capti multi, plures casi, proximas villas turmat impetunt: Sequuti regij, incensis domibus concremant: Alij fluuium tentantes aduerso littore non excepti, merguntur & pereunt. Conradus dux fortiter ipse pugnans, dum astuaret à labore & sole, nam insolito calore dies ferbuerat, cui labor improbus accedēs, astū fecit intolerabilem. Ergò dum solutis lorica nexibus paulum respiraret, allapsa sagitta, percussit in gutture, & prostrauit ducem fortissimum: Cuius corpus post pugnam exceptum, & ormatiam deducitur, ibiq; tumulatur: Ipsa verò die recepta castra, laxati captiui, fusi hostes: qui proximi erant dies, reliquā multitudinem hostium, quæ se captis vrbibus incluserat, consumpsere: vi paucissimi superessent, qui tantā cladem domi nunciarent. Tres Vngarorum capti principes, ad Henricū pertracti, suspendio consumuntur. Decretis deinde pro tanta victoria Deo iustis honoribus, & summa diuinitati dignis laudibus, per singulas ecclesias: Hoc idem sanctæ Dei Genitrici, sanctisq; omnibus, quod rex procurandum matri religiosissimæ fœminæ per nuncios insinuauit. Quo factò, cum tripudio & summa letitia in Saxoniam rex reuertitur, & à populo summa cum veneratione excipitur: neque enim tanta victoria quisquam regum intra multos annos est potius. Magna erat Henrici patris de eisdem Vngaris victoria: magna etiam materni eius aui, Imperatoris Arnulphi de Danis: sed ista exuperabat.

CAPVT VII.

Patrata tam insigni de Vngaris victoria, vt gratior videretur altissimo DEO, rex, diuinam rem ornare

ornare constituit: In Magdeburgo nunc insigniter
 staurata vrbe, episcopatum erigere moliebatur: quam
 ecclesiam omnium Saxoniarum metropolim ordinare
 creuit. Transtulit autem de Vallerseue pontificatum
 in Magdeburgum, illustriorem locum: nec putabat
 sua prouincia superesse quenquam super consensu
 terpellandum, paulisper in ea re vir militaris, alio
 qui circumspectissimus, lapsus, quod secularis potestas
 secularia sunt, administrat: & de prophanis, quae Deo
 iubet consecrari, sacra facit: Iam autem diuinis
 permissa, extra illius sunt ordinationem. Bernhardus
 berstadiensis episcopus ordinationi regis se opponit, quia
 in illius parochia esset locus, quem noua voluit rex
 cessi applicare. Faciebat, augebatque regi animos, quia
 paterna ditio locus ad se pertineret: Erat enim
 grauius de Magdeburgo, qui regi permisit, vt eam
 cem prima coniugi donaret titulo propter nuptias. Rex
 non aequè tulit, quod auderet episcopus sua voluntate
 contraire: Captum ergo perducere iussit in Quedel-
 borg, & reclusit in carcerem. Sedit aliquandiu
 pontifex in patientia: si forte rex ad cor reuersus,
 iuberet relaxari. Venerat sacra dies Dominica: cer-
 recolit episcopus diuinorum, quae in ecclesia tum
 peragenda, ministeriorum: iubet sacras sibi vestes
 ferri: paretur. Indutus, orat aduocari regem: Erat
 tum eo loci. Venit, arbitratus episcopum mutasse sen-
 tentiam, consensumque praebiturum ad rem quam in-
 tuerat. Vbi rex aderat, episcopus eleuata manu, ex-
 crationem protulit, & excommunicationem in regem
 qui manus intulisset Christo Domini. Nondum erat
 desuper constitutiones, quae nunc sunt: interdixit
 sacris per omnem diocesim. Rex amentiam interpretatus

tus quòd tale aliquid captus moliretur, primùm videbatur rem excepisse cachinno : vbi profundius cogitabat, sententiam pastoris putabat non esse contemnendam. Itaq; iussit mox laxatum remitti ad ecclesiã suam, & permansit res infecta per omnes dies, quibus supererat episcopus memoratus. Post eius excessum, vt dicemus, res est consummata.

CAPVT VIII.

DE Vngaris parta victoria sparsit cum laude famam Ottonis per omnes prouincias, peruenitq; ad Italiam, excitauitq; illam, vt expertam prius Ottonis virtutem imploraret aduersus Berengarium & Albertum, à tyrannide non temperantes in Lombardia, & aduersus pessimos mores summi Pontificis Iohannis XII. qui pessimo ordine pontificatum adeptus, per impressionem & patris sui potentiam, peioribus illi moribus dedecorauit, venationi potius & adulterijs, quàm consecrationibus, aut pijs ecclesie rebus intentus. Duo praeipui erant cardinales diaconi, qui occultis ad Ottonem datis literis, perorabant vt laboranti succurreret ecclesie: nunquam fuisse iustiore veniendi in Italiam causam. Motus rex ire constituit: prius tamen rebus in Germania ordinatis, nè quid turba nasceretur per absentiam. Eam Saxonia partem, quae Soudallicis contermina est finibus ad Albim fluuium, nullus post Suedekindum dux administravit: nam pater eius Henricus, & illius ite genitor Otto, & rursus Ludolphus, à regibus Germania, qui tum ex Carolino sanguine rerum potirentur, commendatas accepere partes, potissimum superioris Saxoniae iuxta Turingiã, in qua magna pars Saxonibus parebat: quae postea cum vicina Francia & Hassia etiam accessit ditioni Henrici & Ot-